

Ja kui ta mu raskes asiade volest temma ei
võinud ärr. meist ta eggamü targade käest
tõesti ärr. selletamist sada; sedda keif rā-
kis ta ommaist süddamest Salomonile üt-
les, ja Salomon kostis ja selletas temma-
le keif mis ta küsis; ei olnud kuningal
ühtegi teadmata, mis ta temmale ei olles
üllesrāginud. Kul nāūd se kunninga em-
mand temma tarkusfest olli märko sanud,
siis nāogi ta ka sedda kōdda, mis ta olli
Jehomale ja issi ennesele ehitanud, ja
panni tähhele sedda roga, mis ta laua peäl
ja ta sullast hōned, ja temma teenride am-
metit ja nende rided, ja ta keeldri teenrid,
ja ta ülesmännemisse paiga, kust ta üles-
läks Jehoma kotta; Ja kui ta sedda keif
ommas meles sai ärr. arvanud, kui wāg-
ga targaste se keif olli ärr. mõtteldud ja
keif hāsti ja wiisi pārrast seātud: siis sai
temma hing kui tuimaks. Ja ta ütles kun-
ninga wasto: Se kõnne on tõesti olnud mis
ma

ma ormal maal sinno tarkusfest ja as-
just ollen kuulnud, agga minna ei istud
sedda mitte, senni kui ma tulnud, ja seida
issi nāinud ja wata, ei olle nulle poolte
üllesrāgitud, sest so tarkus ja headus on
üllem kui se jut. Onsad on so trehhed so sul-
lased kes allatsi so ees seiswad ja so tar-
kust kuulwad. Ridetud olgo Jehoma, kes
sind pannud Israeli au järje peäle, sest
tunnustse, et ta Israeli armastab. Ja siis
andis ta kunningale palio kulda ja wāg-
ga palio kallid rohtusid ja kallid kinnwa.
Agga Salomon andis temmale jälle keif
mis ta mele pārrast, mis ta pallus, issi se,
mis ta temmale andis kunninga joudo
nōda; agga mitte seddasuggust, mis ta ol-
li kunningale tonud: ja siis läks ta jälle
taggasi omma male, temma ja ta sullased.
Agga se kunninga emmand ei olnud se
ainus, kes tedda nenda auustas, wad
keif mailma rahwas pūdis Salomoni sil-
mad